

hogy érthető legyenek, ne daraboljam egységekre a zenét, s megmaradjon a muzsika folytonossága. A zenének íve van, állandó áramlás egyik pontról a másikra. Pontosan kell játszani, de nem statikusan, s inkább ne legyen egy-két hang a helyén, de az előadás töltéssel, mondandóval bírjon... Nagy karmesterek koncertfelvételeit, DVD-it is nézem, leginkább a próbákról készült videókat élvezem, s tanulok belőlük. Szerencsés vagyok azért is, hiszen a Fesztiválzenekarnál töltött éveim alatt kiváló karmesterekkel dolgozhattam, s tőlük is sok mindent ellestem. Magamon például megfigyeltem azt is, hogyha túl mereven, vertikálisan ütök, akkor ez a görcsösség átragad a zenészekre, s a hangzás azonnal keményebbé válik. Erről egyébként Furtwängler is írt híres könyvében... Érdekes, izgalmas út felfedezni mindezt. A vezénylés olyan szabadságérzetet ad, amit szólistaként még sohasem tapasztaltam meg. Nagyon várom a debütáló nagyzenekari koncertemet a MÁV Szimfonikusokkal, 2006. május 10-én Mozart- és Csajkovszkij-darabokat adunk elő a Zeneakadémián, a hangverseny szólistája Miriam Contzen hegedűművész. Remélem, képes leszek arra, hogy előadásunkkal érzelmeket, gondolatokat ébresszünk a hallgatóban, hiszen ez a zene feladata. S akkor vagyunk a legjobbak, ha el tud-

juk érni, hogy a muzsika néhány percre elfeledtesse a publikummal a mindennapi problémáit... S bár ezeket az érzelmeket az előadóknak is meg kell élniük, kontrollálni kell magunkat, s fegyelmезetten játszani.

– *Gondolom, erre igyekszik a növendékeit is megtanítani a svájci főiskolán...*

– Igen, s tizenöt kvartettem van Genfben, ami elég sok. Ráadásul jövő évtől az ottani zeneakadémia kamarazenekeari együttesével is foglalkozni fogok. A tanítás egyik legnehezebb része egyébként az, hogy a fiatal muzsikusokkal felismertessük az adott kompozíció zenei mondandóját, hangsúlyait. Mindig azt tanácsolom, amit magam az Amadeus vonósnegyesnél tanultam meg, hogy egy adott probléma felbukkanásánál inkább énekelve, mint túl sok okoskodással győzzük meg egymást. Éneklés közben az ember már végiggondolja és érzi is, mi a mondandó, milyen irányai, súlypontjai vannak az adott frázisnak. Ez ugyanis egy sokkal természetesebb folyamat, mint egy instrumentum megszólaltatása. Kodály is úgy vélte, hogy egy-két évig énekelni kellene tanulnia a gyerekeknek, s utána következhetne csak a hangszer. Az énekléses módszert a növendékeim nagyon szívesen használják.

– *Hegedűművészként most milyen formációkban játszik?*

Vonósnegyestől a nagyzenekarig

Takács-Nagy Gábor 1956-ban született Budapesten. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Halász Ferenc volt hegedűtanára, később Nathan Milstein mesterkurzusán képezte tovább magát. A vonósnegyes foglalkozásokon Mihály Andrásról tanulhatott, de emellett intenzíven járt Kurtág György, Rados Ferenc és Devich Sándor óráira.

– Mindenféle kamarazenekeari felállásban szerepelek, Svájcban van vonósötösünk, és -hatosunk. Van egy vonósnegyesünk is, az „Intermezzo”, amelyben Tuska Zoltánnal, Papp Sándorral és Perényi Miklóssal muzsikálunk. 2006 végén Bartók összes vonósnegyesét eljuttatjuk Budapesten, majd 2007-ben Schiff Andrásal indulunk egy európai turnéra, s a vendégszereplés programjában is ezek a művek kaptak helyet. Genfben a feleségem minden esztendőben szervez egy kamarazenei fesztivált, amelyen kiváló muzsikusok lépnek pódiumra. Szóval tennivaló van bőven, s boldog vagyok, hogy a zene ennyiféle aspektusával foglalkozhatom, ráadásul a vezénylés új, felfedezésekkel teli világot kínál...

R. Zs.

Hagyományörzésből jeles

A Győri Filharmonikusok emlékhangversenye Mosonmagyaróváron, Nikisch Artúr és Klafsky Katalin születésének 150. évfordulója alkalmával

Moson megye két, világhírű szülöttéről emlékeztek meg 2005. november 25-én este Mosonmagyaróváron, a Flesch Károly Kulturális Központban. A hangverseny megrendezésére a Fejes Józsefné Zenei Alapítvány, illetve a kuratórium elnöke, Moldoványi Géza kezdeményezése nyomán került sor, aki a megemlékezés napján koszorút helyezett el Nikisch Artúr és Klafsky Katalin emléktábláján, szülőhelyükön, Mosonszentmiklóson és Jánossomorján (Mosonszentjános). Az ünnepi hangversenyen a Győri Filharmonikus Zenekar működött közre, Medveczky Ádám Liszt-díjas, érdemes művész, a zenekar karmesterének vezényletével. A koncerten Mosonmagyaróvár város képviselőiben megjelent Stipkovits Pál polgármester és Szentkúti Károly alpolgármester, valamint Mosonszentmiklós polgármestere, Varga László. A Jánossomorjáról érkezett vendégeken kívül számos érdeklődő is eljött, mintegy kifejezésre juttatva, hogy a több világhírű muzsikuskal büszkélkedő mosoni régió számára ma is fontos a kulturális hagyományok őrzése.

A hangverseny elején Rakos Miklós – a lapunk

2004. évi, áprilisi számában megjelent Nikisch-tanulmány szerzője, tartott ünnepi megemlékezést az 1855. okt. 15-én, Mosonszentmiklóson született Nikisch Artúrról, a lipcsei Gewandhaus és a Berliini Filharmonikusok világhírű karmesteréről, akinek személyét sajnálatosan rövidre sikeredett budapesti tevékenysége alatt az Operaház muzsikusainak általános szeretete és megbecsülése övezte.

A koncert közreműködői kiváló, mosoni születésű művészek közül kerültek ki: szólistaként Horváth Mária és Wiedemann Bernadett (ének), valamint dr. Vassné Nagy Zsuzsanna (hegedű) lépett fel. Az énekművészek a nagy előd, a Mosonszentjánoson, 1855. szeptember 19-én született, világhírű drámai szoprán, Klafsky Katalin emléke előtt tisztelegtek műsorukkal: Horváth Mária Rossini Sevillai borbélyából Rosina áriáját, és Ponchielli Giocondájából a Méreg-áriát adta elő, Wiedemann Bernadett pedig Saint-Saens Sámson és Delilah című operájából a Csók-áriát, és Verdi Álarcosbájlójából Ulrika áriáját énekelte. A zenekar koncertmestere, dr. Vassné Nagy Zsuzsanna Saint-Saens: Bevezetés és rondo

capriccioso című művét szólaltatta meg. A hangverseny első számaként Schubert VIII. (h-moll) befejezetlen szimfóniája, végül pedig az Órák tánca csendült fel Ponchielli Gioconda című operájából.

Köszönet és elismerés illeti mindazokat, akiknek az áldozatvállalásával ez a színvonalas emlékhangverseny megvalósulhatott, tovább öregbítve a mosoni zenekultúra hírnevét, amelyhez a most ünnepeltek mellett olyan hegedűsök nevei kapcsolódnak, mint a Köpcseyben (Moson megye) született Joachim József (akiről halálának 100. évfordulóján, 2007-ben emlékeznek meg), és Flesch Károly, akinek emlékét nemcsak a hangversenynek otthont adó Kulturális Központ, hanem a rendszeresen – legközelebb 2008. júniusában – megrendezésre kerülő Flesch-hegedűverseny is őrzi.

Külön köszönet illeti a Győri Filharmonikusokat és karmesterüket, Medveczky Ádámot, hiszen amellet, hogy példásan ápolják a világhírű karmester, Richter János emlékét, közreműködésükkel jelentékenyen járultak hozzá, hogy ez az évforduló is méltó módon kerüljön megünneplésre.

R.M.